

ת"ד 5951/08 - מדינת ישראל נגד יגאל אורזל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

19 ספטמבר 2016

ת"ד 15-08-5951 מדינת ישראל נ' אורזל

לפני כבוד השופט ענת יהב

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יגאל אורזל

הנאשם

הכרעת דין

מבוא

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו אחראית לجريמת תאונת דרכים וחייב, בכר שבתאריך 5.2.15 בשעה 09:00 נהג ברכבו הפרטי בתל אביב ברח' מוהליבר מכיוון דרום מערב לצפון מזרח עם התקרבו לצומת מוהליבר וקלישר.

הנאשם לא נתן תשומת לב מספקת בדרך לא צית לTIMER העוצר המוצב משני צידי הכביש כשהוא לא נותן זכות קדימה לרכיב אופנוע אשר נהג ברח' קלישר והתקרב לצומת מימין לכיוון נסיעת הנאשם.

כתוצאה לכך התנגש ברכוב האופנוע, הנהג המעורב נחבל וכלי הרכב המעורבים ניזוקו.

ביום 17.11.15 - ענה הנאשם לכתב האישום כשטען שלא הייתה התנגשות, שעצר בכו העצרה והחל ל"הזיחל" קדימה ופתחם שמע חריקה של "איזה ברקס" וכן עצר במקום וראה את האופנוע מתגלגל והרכיב אמר לו שיש לו עזר. (בעמ' 1 ש' 15).

בمعنى נוסף מיום 24.1.16 - חזר על כך שלא הייתה התנגשות על העובדה שהמעורב "נתן ברקס" שכולם שמעו, ראה שהאופנוע מחליק על הכביש והנהג המעורב רץ על ידו, היפנה לכך שבחון לא יצא למקום התאונה.

בمعنى זה אף הוסיף שדודה הרניה במקום מוגבל "שיש אופנουים שמסתירים וביניהם יש 10 זוגות אופניים". התיק נקבע להוכחות ליום 13.4.16, כאשר הנאשם ביקש בזמן את עדי ההתביעה המעורב- רוכב האופנוע וכן את הבוחן בירס.

ביום זה - הנאשם לא התיצב שכן טעה בתאריך ודיון ההוכחות נקבע פעם השניה ליום 15.8.16.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

פרשת התביעה:

עת' 1 - רס"ב דין בירס.

בחקירה ראשית

הבחן אשר יצא למקום האירוע, ביום 30.6.15 כ - 5 חדשים לאחר קרות התאונה.

הגיש: תע"צ - **ת/1** - אשר מתעדת את הפעולות שביצע בתיק.

סקיצה של המקום - **ת/2**.

שרוטט של המקום - **ת/3**.

בחקירה נגדית

הסביר לגבי הפעם בין תאריך אירוע התאונה לבין יציאתו למקום לביצוע פעולות חקירה "אנחנו נותנים עדיפות לתאונות מסוג מסוים" (עמ' 7 ש' 6).

להציג התזיה של הנאשם, שטען שהבחן לא יצא למקום, אלא מעיד דבר שאינואמת, שכן הסקיצה הממחשבת דומה לו שעלייה נחקר בפני החוקר וכן העובדה שציין שבמקום היו אופנאים ולא גם אופניים, עונה שראה אופנאים אך יכול להיות שבמקום היו אף אופניים (עמ' 7 ש' 31 - 32).

אישר כי התמונות צולמו ע"י הנאשם נ/1, נ/2 ו נ/3 הן של מקום התאונה כאשר נ/1 + נ/2 מצולמות בנגדו לכיוון הנסעה של הנאשם ואילו נ/3 מצולמת עם כיוון נסיעת הנאשם אך מהՃרכה הנגדית.

לשאלת הנאשם, חזר על כך ששدة הראייה מקו העצירה הוא של 30 מטרים ומוקו הדמיוני של הצומת הוא של 50 מטרים, כשתפקידו לחת דעתו לגבי נ/4 - תמונה צולמה בהקשר של שدة הראייה - אומר כי אינה משחזרת נכונה את המצב שבו היה הנהג.

עת' 2 מר אלקן דוד פום

בחקירה הראשית:

המעורב, רכב על אופנו ביום התאונה מגדל שלום לשוק הכרמל - קלישר, אומר שהיתה תנוצה זורמת ובהגיעו לצומת מוהליבר הסתכל לעבר הצומת, מעיד כי היה רכב אשר נסע לפניו, הבחן כי מכוניות לשלמו עצרו, שכן לו היה את הזכות הקדימה.

תאר שהרכב שנסע לפניו עבר את הצומת, כאשר ברוח שבינהם ומරחק של כ 3 - 5 מטרים הרכב של הנאשם "נתן גז" כדי להספיק להיכנס במרוחות" (עמ' 9 ש' 10) אומר שהבן שימושו לא טוב עומד לקרות ועל כן לחץ על הברקס חזק והחליק את האופנו על צידו, כך המשיך מספר מטרים עד שהגיע לחזית הרכב כאשר זה "גע בקדימה של האופנו שלו" (עמ' 9 ש' 14-15).

שם היה המפגש לטענותו כשהוא היה מתחת לאופנו ונווער בשני שוטרים אשר היו במקום.

העד הגיע את **ת/4** - תמונה שצילם במקום, מיד עם קרו התאונה, כאשר נראה שגלגל האופנו הקדמי נמצא מתחת לרכב הנאשם, כשהוא נוגע בתחום הפלסטיני.

הסביר כי רק העובדה שהיטה את האופנו על צידו מנע נזק גדול יותר לו היה מתנשש בו "אנכית".

העד אומר כי במקום ומיד בסמוך לאירוע, הנאשם הרגיע אותו שאין לו מה לדאוג והחליפו פרטיהם כשהצדך ואמר לו שהמשמש סינוריה אותו, רק יותר מאוחר הבין ש חוזר בו אחריותו לאירוע וטען שהוא לא אשם ורכיב מסווג משאית דחפה אותו מאחור לתוך הצומת (בעמ' 10 ש' 1-20).

העד הגיע **ת/5** - תעודה רפואי.

בחקירה הנגידית

שולל את התίזה של הנאשם אשר מצין כי נוג ב מהירות של 80 קמ"ש לפחות, וסביר מגורם אחר אשר גרם לנפילתו בלי קשר לרכב שלו.

עומד על כך, שהמקום אינו מאפשר ניגזה ב מהירות ובעיקר שהחליק כתוצאה ממבה שתיאר.

התביעה אף הגישה את עדות הנאשם וסקיצה שהוצגה לו במהלך - **ת/6**.

פרשת ההגנה

ה הנאשם העיד עד יחיד מטעמו.

בחקירה ראשית:

אומר שהגיע אליו העצרה, שהמשמש סינוריה אותו, גלש ל"קו השני" וראה אופנאים מצד ימין שהסתירו את שדה הראייה

שלו בנוספּ אומר שבמפרץ מימינו אף עמדה מכונית מסחרית שגם מנעה ממנה שדה רניה נקי.

המשך לגלוש פנימה לתוך הצומת וכשחשב שיכל לתת גז עשה כך וכשהיה במחצית הצומת, לא ראה רכב מימינו אך שמע "חריקת בלמים גדולת ונשאר לעמוד במקום" אומר שראה שהקטנו היה כבר שכוב על הכביש שנגרר עד לרוכבו והרוכב כבר היה על רגלו כשהוא צועק לעברו שיש לו עצור (עמ' 11 ש' 18 - 32).

בחקירה הנגדית:

מסכים שלא ראה את כלי הרכב אלא רק שמע את חריקת הבלמים, כמו כן מסכים שיחסם מחוץ לצומת. (עמ' 12 ש' 1-13).

לאחר שמייעת מכלול הראיות נתבקשו הצדדים לשוחח ביניהם אך לאחר הפסקה חזרו וסיכמו.

בסיכון התביעה:

ביקשה להרשיע את הנאשם כשהיא מפנה לכך, שיש הסכמה לגבי העבודות שהוא עולה כי הנאשם לא נתן זכות קידמה לרוכב האופנוע וזאת לפי התמורה אשר מוצב בצד הכביש עם כיוון נסיעתו.

ה הנאשם סיכם בבדיקה מאוחר יותר (ביום 18.8.16)

חוזר על טענותיו, ששמע חריקת בלמים עוד קודם שראה את רוכב האופנוע, שעצר באמצעות הצומת ועודין לא ראה אותו במרחק של כ- 20 - 30 מטרים (עמ' 8 ש' 9 - 10).

אומר שהנהג לא אמר את האמת בדבר היות רכב נספּ אשר נסע לפניו ואשר הספיק לחצות את הצומת, הכביש היה ריק.

אומר שההתמונה ת/4 ניתנת לראות שאין מגע בין כלי הרכב בעניין זה מחזק טענתו שצדו השמאלי של האופנוע לא נפגע אלא רק הצד הימני, שם היו שפשופים (עמ' 9 ש' 9 - 11).

עליה השערה, כי הרוכב נהג במהירות, שימושה אחר ועוד קודם הגיעו לצומת, הבהיר אותו והוא בלם והחליק עד שנעצר קרוב אליו ובלי קשר לפעולות שביצע. (עמ' 9 ש' 12 - 16).

مبוקש שלא להאמין לבוחן שאכן יצא למקום כפי שהuid אלא, שהשוטר לא יצא כלל אלא למד על הנתונים עליהם uid מחקירתו של הנאשם במשטרת, כמו כן שלא קבע מהי המהירות של רוכב האופנוע.

מבקש שבית המשפט יזכה אותו מכל וכל.

בתאריך 13.9.16 פנה הנאשם במכtab לבית המשפט וביקש להוסיף על סיכומיו כשהוא מציין שהתייעץ עם עו"ד והציג את חוסר מקצועתו ככל שהוא נוגע לניהול התיק וביקש להוסיף ולהציג, כאשר בפועל הנאשם חזר על דבריו שהועלו באופן מפורט במהלך כל המשפט.

לא התרשםתי שבדבורי אלו יש נתונים חדשים שיש בהם כדי להוסיף ושות את התמונה אשר נתקבלה במהלך המשפט, או שיש בו כדי לחייב בזכותו הנאשם שכן מדובר על הסכומות עובדיות רבות כפי שנ做过 בהמשך.

דין והכרעה:

כבר עתה אומר כי האמנתי לעדי התביעה- בוחן התנוועה ורכוב האופנו באופן מלא, שכן עדויות אלו מבוססות על העובדות האובייקטיביות ונתמכות בהן ונסמכות על השכל הישר.

לגביו עת/1 הבחן בירס.

קיימת סקיצה ידנית מיום 30/6/15 - **ת/2** אשר בה מופיע חותמו ואין לי סיבה שלא להאמין שהוא במקום במועד שרשם ושרוך אותה, הנאשם לא הצבע על עובדה שכזו שיש בה כדי להטיל ספק ובוואדי מסוג זה, וטענה כזו טוב הייתה שלא הייתה מועלת בכלל.

בת/2 - ביצע הבחן בדיקת שדה ראייה במקום וממנה ניתן ללמוד כי על הנאשם היה לראות מימינו מקום העצירה כ- 30 מטר, ואילו מקום הצומת 50 מטרים ימינה, דהיינו, לו עמד הנאשם בקו הצומת והמתין, יכול היה לראות את רוכב האופנו, ולא למרחק של 20-30 מטרים (כפי שהעיד), אלא רחוק יותר, והוא בתנегות זו מונע את האירוע התאonti.

בנוסף, הרו שעלה גבי ת/2, ובמהלך המשפט, ציין הבחן מהיקן צילם הנאשם את **ג/4**, כאשר שם ניתן לראות שההתמונה אינה מדמה את המצב לאשוו אלא מרחיקה את הרכב אליו חנה לצד שמאל של הכביש ולפני קו הצומת, אך שלא ניתן ללמוד על אותו שדה ראייה אליו מכון הנאשם.

ת/3 הסקיצה הממוחשבת נתמכת **בת/2**, אותה ערך באופן יידי הבחן.

לגביו עת/2 - רוכב האופנו מר פום.

עדותו של הנהג הייתה סדרה, ברורה רציפה וכי שאמרתי נתמכת בהגינום של דברים, זאת כאשר טוען שרכב לפני הספיק לחצות את הצומת, כשלפעת הבחן שהנאשם "נותן גז" ומנסה לעبور את הצומת תוך ניצול אותו מרוח שנגלה

לפנוי, בעניין זה אין לי אלא להפנות לעדותו של הנאשם אשר אף הוא מתאר שכחצומת היה פניו (כך חשב) ואז "נתן גז" על מנת לחצות אותו.

הרופא בהבינו את המצב אליו נקלע ביצע מס' פועלות למןוע נזק גדול יותר והן, לחיצה על הברקס והטיטת האופנו על צידו הימני, וכך החליק עד הגעתו לתחתית מכוניותו של הנאשם.

ה הנאשם מסכים כי המצלום ב**ת/4** - התמונה אותה צילם, מתאר נכון את המצב בו היו כלי הרכב, לטעםו האופנו אכן נוגע ברכבו.

אומר כבר עתה, כי ניתן לראות בבירור שגלגל האופנו - צידו השמאלי נוגע בתחתית הרכב בחלקו הקדמי.

גם בעניין זה יש כדי ליתן אמינות לעדות העד, שכן לא מתאר התנששות, אלא נגיעה תוך כדי שהחליק עד למכווןיה הנאים.

ושוב, לו לא הייתה את אופנו נראה כי התוצאות היו קשות יותר הן גופנית והן נזקי הרכוש.

גם **ת/5** - התעודה הרפואית, יש כדי לבסס את העובדה שהרופא היה את כלי הרכב שלו שכן הממצאים המתוארים בתעודה מתישבים עם המתואר: "שפוף בברך ובמפרק ימין".

כאן המקום לומר כי הנאשם מסכים שהօפנו נתה על צידו הימני וכי הגיע עד אליו, אלא ש牒ק שקבע שהחלקה זו לא הייתה קשורה לעובdet היותו באמצעות הצומת.

גירושת הנאשם:

יש להפנות לעדותו של הנאשם במשפטה **ת/6** שם מתאר הנאשם את קרונות האירוע.

"כאשר הגיעתי לצומת עם רח' קלישר ראייתי תמרור עצור וקו עצירה לבן ואני עצרתי בקו העצירה. הסתכלתי ימינה ושמאליה ולא ראייתי רכב שmagiu מימין התקדם טיפה לאמצע הצומת מאחר ושדה הרניה ימינה אל כיוון הגעת האופנו היה חסום על ידי כלי רכב שנחנו ברוחב קלישר מצד שמאל של הדרך ואני, התקדם וזו שמעתי חריקת בלםים וראייתי אופנו מתגלגל שכוב על צידו ומחליק לעבר הרכב שלי ואני לא הרגשתי שום מגע בינו לבין ממירות שהגלגל הקדמי שלו הגיע מתחת לטמבון הקדמי של הרכב שלי. אני רוצה לציין כי הרוכב נראה ש nebhal ממני ובלם מחליק לככיש.. אני מיד יצאתי מהרכב... הרוכב קם על רגליו והחלפנו פרטיטם" (עמ' 2 ש' 2-11).

די לקרוא את העדות במשטרה, על מנת לבסס את המיוחס לנאשם בכתב האישום.

הנאשם ראה את התמരור ואף נעצר בcourt הראשון- קו העצירה, אולם ובניגוד לעדותו במשפט, לא נעצר בפעם השנייה בcourt הצומת, אלא המשיך וגולש מיד וישראל אל תוך הצומת. עניין זה יש בו כדי לבסס את עבירות קלות הראש שכן חובה היה עליו במסגרת מתן זכות הקדימה, לעצור שוב ולברר ש倘ה הראייה נפתח בפניו ורק לאחר שהוא בטוח שאין רכב נוספים, המגיעים מימין לו, יכול היה להיכנס לתוכן הצומת. בנושא זה יש אף להפנות לשאלת ספציפית שנשאל על ידי החקור במשטרה, לגבי קו הצומת, כשהוא עונה: "**לא עצרתי, גלשתי לתוך הצומת**" (בעמ' 2 ש' 26 - 27).

בנוספ', הנאשם מתאר במפורש שגלגל האופנו הגיע **"מתחת לטםבו"** של הרכב שלו וזה אף על פי שלא הרגיש מגע. כאן אין לי אלא ליחס זאת לעובדה שהיא בתוך הרכב ולעובדה שהמגע היה בין הגלגל שהינו צמיגי לטםבו שאף הוא עשוי מפלסטיק.

בנוספ' ובעיקר, הנאשם בעצמו מייחס את הבלימה והחלהה להתנהגותו שלו כשהוא שוכב האופנו נבהל ממנה- גם אמרה זאת עומדת בניגוד לעדותו במשפט, כשטעון שרכוב האופנו נבהל קודם מגורם אחר ועוד קודם שראה אותו והחליק לעברו.

גם תאור ההחלהה, שונה בנסיבות במשטרה אל מול זו אשר במשפט, בעדותו תאר שהאופנו החליק על צידו כאשר הרוכב רץ לצדיו (סתואציה שעל פניה נראה לא סבירה), ואילו מ/6 עולה באופן ברור שלאחר האירוע ולאחר שהנאשם יצא מרכבו לעברו של רוכב האופנו, רק אז קם זה על רגליו כשלאחור מכון הוחלפו הפרטים.

כאן יש להזכיר כי הנאשם בעדותו מסכים כי כל אשר נאמר בעדותו במשטרה נכון ואמיתי (עמ' 12 ש' 1 - 2), אך גם לגבי הסקיצה אשר נחקר עליה וצורפה לחקירה במשטרה, כאשר על פי אלו, ניתן לראות כי לו היה עוצר בcourt הצומת, שדה הראייה היה נפרש לפניו, ואף כלי הרכב שעמדו במקום, בפרט, לא היו חוסמים לו את שדה הראייה ויכול היה לראות את הכביש, את כל הרכב המתקרבים והຕונה הייתה נמנעת.

שוב וכי שאמרתי מראש, ההסכמה על העובדות אם במשטרה ואם במשפט יש בהן כדי לבסס את ההרשעה באופן מלא בכתב האישום ונראה, כי כעסו של הנאשם על כך שכתוצאה מאירוע זה נולד כתוב האישום והחליט לסתת מניטילת האחירות לתאונת, כך ניתן לראות מאמרתו בעמ' 11 ש' 5 - 6: "**לא היה אפשר לי שחברת הביטוח תשלם לעד את הנזקים, אבל מרגע שהוא הלך למשטרה והגיש תלונה, נתתי הוראה לביטוח לא לשלם**".

חבל שלצורך כך, צריך היה הנאשם לשנות את עדותו אשר נתן במשטרה ולשנות עובדות חשובות כגון שהרכוב שנפגע נבהל מגורם אחר ולא כתוצאה מהתנהגותו ועוד דברים אשר צוינו לעיל.

בסיומו של דבר, אני קובעת כי הנסיבות עמדו בネット והוכיחה את כתוב האישום והמייחס לנאשם מעבר לספק סביר ואני

מראשעה את הנאשם בעבירות המוחסנת לו.

ניתנה והודעה היום ט"ז אלול תשע"ו, 19/09/2016 במעמד הנוכחים.

שם קלדנית: ביתיה אשכנזי